

PITANJA ZA RASPRAVU

DRUGO SINODSKO SAVJETOVANJE U ŽUPI

SLUŠAJ!

Slušanje je prvi korak, ali zahtijeva otvoren um i srce, bez predrasudâ.

- Kako se u našoj župnoj zajednici sluša Riječ Božja? Postoji li služba čitača? Obavljaju li ju osobe dobro, radosno, spremno? Doživljavamo li službu čitača kao privilegij i povlasticu ili kao način služenja?
- Koje mjesto Božja riječ ima u mom osobnom životu, a koje mjesto u našim obiteljima?
- Kako Bog danas govori Crkvi, ljudima, svakome od nas? Gdje možemo čuti Boga?
- Znamo li slušati jedni druge u obiteljima? Imamo li vremena druge saslušati? Kako drugi reagiraju na našu potrebu da budemo saslušani?
- Koga je naša partikularna Crkva „dužna oslušivati“?
- Kako se sluša pastire Crkve?
- Kako se sluša laike, napose mlade, muškarce i žene?
- U čemu bi vjernici trebali slušati biskupe i svećenike, a u čemu biskupi i svećenici vjernike?
- Kako integriramo doprinos posvećenih žena i muškaraca (redovnika i redovnica)?
- Koji prostor ima glas manjina, odbačenih i isključenih? Tko su odbačeni i isključeni u našoj sredini? Koju skupinu ljudi rijetko vidamo u crkvi?
- Možemo li prepoznati predrasude i stereotipe koji ometaju naše slušanje?
- Kako oslušujemo društveni i kulturni kontekst u kojem živimo?
- U čemu bismo mi vjernici trebali slušati svijet, nevjernike, one koji drugačije misle i vjeruju?
- Što nam je teško čuti/slušati u Crkvi? Što nam je potrebno da čujemo u Crkvi?

GOVORI JASNO!

*Svi su pozvani **govoriti hrabro, slobodno i iskreno**, tj. u slobodi, istini i ljubavi.*

- Što omogućuje ili priječi hrabar, iskren i odgovoran govor u našoj župnoj zajednici, mjesnoj Crkvi i društvu?
- Kada i kako uspijevamo reći ono što nam je važno? Imam li priliku izraziti se?
- Usudim li se govoriti? Osjećam li se potaknut govoriti?
- Potičem li drugog da govori?
- Kako se odgovorni unutar zajednice (biskupi, svećenici, vjeroučitelji, istaknuti laici, svaki pojedinac) izražavaju kad žele prenijeti poruku?
- Tko govori u ime kršćanske zajednice i kako ih se bira?
- Ako predstavljam Crkvu, kako nastupam? Jesam li odvojen od svoje zajednice ili izražavam njezin glas?
- Kakvi su moji dojmovi govora u Crkvi na svim razinama?
- Kako doživljavam nedjeljne propovijedi? Razumijem li što svećenici govore? Što bih htio reći propovjednicima?
- Je li poruka koju dobivam u komunikaciji jasna?
- U čemu je Crkva u svom govoru jasna, a u čemu nejasna?
- Bojimo li se kao Crkva govoriti o nekim aspektima života, društvenim pojavama, nepravilnostima u svijetu i grijesima?
- Nedostaje li nam hrabrosti, iskrenosti i unutarnje slobode u naviještanju Evanđelja?
- Koliko je jasna poruka Evanđelja vjernicima koji su redovito u crkvi?
- Što ja govorim o Crkvi?

PITANJA ZA RASPRAVU

DRUGO SINODSKO SAVJETOVANJE U ŽUPI

- Kako predstavljam Crkvu u društvu?
- Kako govorim s prijateljima? Što kažu moji prijatelji o Crkvi?
- Kako nastupam na društvenim mrežama? Kako predstavnici Crkve nastupaju na društvenim mrežama? Širimo li Radosnu vijest ili činimo kontraefekt svojim komentarima i objavama?
- Zašto svoja loša mišljenja i komentare iznosimo na društvenim mrežama? Je li to zbog straha od izražavanja mišljenja unutar zajednice ili nemam priliku izraziti svoje mišljenje u zajednici?
- Kako mediji govore o Crkvi? Koje su pozitivnosti i negativnosti govora o Crkvi u medijima?
- Vjerujemo li više medijskim napisima ili svojim svećenicima? Zašto?

Za pojedine vjerske zajednice (župna zajednica, molitvene grupe, biblijske grupe, zborovi, ministranti itd.)

- Kakav je govor unutar zajednice?
- Kako govori voditelj?
- Kako govore sudionici?
- Osjećam li se sigurno i pozvano izraziti što želim reći?
- Nailazim li na uvažavanje svojeg govora?
- Kakav je govor upućen meni?

DIJALOGIZIRAJ!

Dijalog iziskuje ustrajnost i strpljivost, ali isto tako omogućuje uzajamno razumijevanje.

- Postoji li dijalog u našoj župnoj zajednici?
- Između koga se odvija taj dijalog, na koji način i gdje?
- Postoji li dijalog i uvažavanje među različitim zajednicama koje djeluju u našoj župi?
- Kakvi su odnosi unutar jedne zajednice (npr. molitvena zajednica, biblijska skupina, župni zbor), a kakvi su odnosi među zajednicama?
- Odnosimo li se jedni prema drugima kao ravnopravni članovi Božjeg naroda?
- Koja su sredstva dijaloga unutar naše mjesne Crkve?
- Koje su pozitivne strane naše župne zajednice, a koje negativne?
- Kako se nosimo s razlikama (sukobljavanjima) i teškoćama u našoj zajednici?
- Koja su to goruća pitanja o kojima trebamo raspravljati (u našoj župi)?
- Na koji način doživljavamo mišljenja različita od našeg?
- Što mi vjernici možemo učiniti da naša župna zajednica raste? (Često tražimo krivce ili čeznemo za „dobrim starim vremenima“, a ne nudimo rješenja i ne pokušavamo dati nešto od sebe.)
- Kako župna zajednica (župnik u zajedništvu pastoralnog i ekonomskog vijeća) dijalogizira i surađuje s lokalnom zajednicom?
- Kojim bismo problemima u Crkvi i društvu trebali pridavati više pozornosti?
- Jesmo li sposobni za konstruktivni dijalog koji se sastoji u slušanju drugog ili čak protivnog mišljenja, iskrenog razmišljanja o njemu i davanje povratnog mišljenja bez ostrašćenosti (bez negativnih emocija, uvrijeđenost i sl.)?
- Koliko te ljude susrećem i koliko sam upoznat s njihovim problemima i mukama?